

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยเป็นสังคมของยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคที่มีวิวัฒนาการและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะด้านการติดต่อสื่อสารที่ไร้พรมแดน ทำให้สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่ทันสมัย ทำให้สื่อมวลชนเข้ามามีบทบาทสำคัญในฐานะสถาบันหนึ่งในสังคมปัจจุบัน และเป็นแรงผลักดันในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในสังคม ทำให้บุคคลหลากหลายกลุ่มมุ่งหวังที่จะใช้สื่อมวลชน เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โน้มนำความคิด ปลุกฝังค่านิยม และอุดมการณ์ต่างๆ ทางสังคม

สื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้รับสารทุกคน ทั้งยังมีอิทธิพลต่อการสร้างกระแสความเปลี่ยนแปลง ทศนคติ วิถีดำเนินชีวิต พฤติกรรมของผู้คน รวมทั้งวิถีคิดและสำนึกรวมของผู้คนในสังคมจนกลายเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้สังคมเปลี่ยนแปลงจากอุตสาหกรรมเข้าสู่ยุคสังคมข่าวสารมากขึ้น ซึ่งเป็นยุคที่ผู้รับสารในสังคมต่างตื่นตัวที่จะเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว ในเรื่องการดำเนินชีวิต และติดตามความเคลื่อนไหวของคนในสังคมจากสื่อมวลชนตลอดเวลา เพื่อนำข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับจากการรับรู้ และเกิดความพึงพอใจ ทำให้เกิดการสื่อสารในสังคมนั้นอีกด้วย ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบัน ที่มีการพัฒนารูปแบบและช่องทางการสื่อสาร ทำให้การไหลของข้อมูลมีความคล่องตัวและรวดเร็ว เกิดการถ่ายทอดความรู้ ข่าวสาร เกิดการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

ในยุคที่ข้อมูลข่าวสารเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสูงสุด สื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่น่าสนใจคือ สื่อโทรทัศน์ เนื่องจากสื่อโทรทัศน์จึงเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ จากทั่วทุกมุมโลกให้ประชาชนได้รับทราบไม่ว่าประชาชนจะอยู่ที่ใดของโลกก็ชมรายการเดียวกันได้ สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีความสามารถในการนำสารไปสู่ผู้รับสารได้เป็นจำนวนมาก โดยคุณสมบัติของโทรทัศน์นั้นมีความสามารถนำสารไปสู่ผู้ชมทางการเห็นและการได้ยิน ผู้รับสารไม่จำเป็นต้องรู้หนังสือก็สามารถเข้าใจสารจากโทรทัศน์ได้ ดังนั้นจำนวนผู้รับสารจึงไม่จำกัด มองในแง่ความสามารถในการนำสารไปสู่ผู้รับสารแล้ว โทรทัศน์จึงเข้าถึงผู้รับสารได้กว้างขวางที่สุดด้วยความดึงดูดได้มาก

เพราะมีทั้งภาพ เสียง มีสีสัน มีการเคลื่อนไหว มีความหลากหลายของรายการ มีบุคคลที่มีชื่อเสียง และดารายเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีเนื้อหาบันเทิงเป็นส่วนสำคัญหลัก จึงได้รับความสนใจจากผู้รับสารจำนวนมาก (ประมะ สตะเวทิน, 2546, น. 95) รูปแบบการนำเสนอในสื่อโทรทัศน์แต่ละช่องก็มักจะแตกต่างกันออกไป เพื่อดึงดูดความสนใจและตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่มีอยู่หลากหลาย

นิชิโมโต (2538, น. 5) ได้กล่าวถึง ประสิทธิผลของสื่อโทรทัศน์ต่อผู้ชมไว้ 3 ด้าน คือ

1. ประสบการณ์ในมิติแห่งความเป็นจริง (reality) ซึ่งโทรทัศน์สามารถนำเสนอรายการสาระ ความรู้ ความบันเทิงแทนความคิดของผู้ชม ซึ่งรับชมอยู่ที่บ้าน ได้เห็นภาพ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่างๆ ประหนึ่งเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นจริงๆ ด้วย

2. ประสบการณ์ในมิติแห่งกาลเวลา (time) โทรทัศน์ยังช่วยนำภาพเหตุการณ์ในอดีตย้อนรอยประวัติศาสตร์ เพื่อนำมาศึกษา ทบทวน และวิเคราะห์ได้ใหม่ผ่านเทคโนโลยีที่นำเสนอเป็นเหมือนเครื่องเตือนความทรงจำที่ทำให้เรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาไปแล้ว ได้กลับมาเล่าใหม่อีกครั้งอย่างเป็นระบบ และหาข้อยุติให้กับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ด้วย

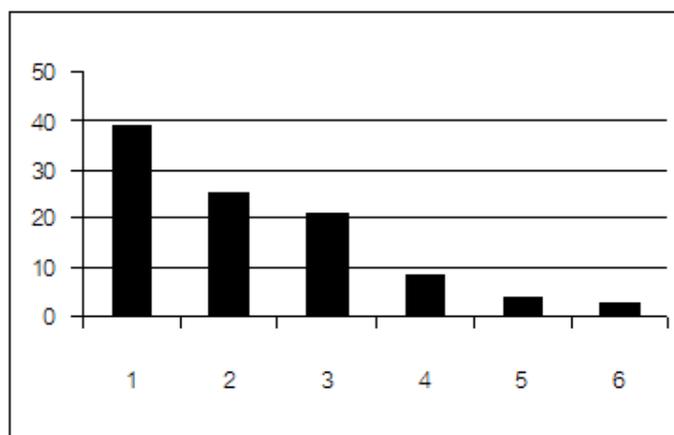
3. ประสบการณ์ในมิติของสถานที่ (space) แม้ในบางสถานที่ บางบริเวณยากที่จะเดินทางเข้าไปถึงได้ แต่รายการโทรทัศน์สามารถถ่ายทอดภาพให้ผู้ชมได้ชม แม้ไม่ได้เดินทางไปด้วยตนเอง แต่ก็สามารถคุ้นเคยสถานที่ต่างๆ ได้ผ่านสื่อโทรทัศน์

สื่อโทรทัศน์ได้สร้างไว้สำหรับผู้ชม ไม่ว่าจะเป็นในด้านมิติความเป็นจริง ด้านกาลเวลา และด้านสถานที่ ทำให้สื่อโทรทัศน์สามารถสร้างมิติอีกด้านหนึ่งให้กับผู้ชมได้ด้วย คือ ประสบการณ์การสนทนาในชีวิตประจำวันผ่านกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ประเภทต่างๆ ขึ้น เช่น รายการบันเทิง วาไรตี้โชว์ รายการสนทนาข่าว หรือรายการประเภทให้สาระความรู้ ได้รับความนิยมจากผู้ชมชาวไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย

คนไทยในปัจจุบันจึงเลือกใช้สื่อเพื่อผ่อนคลายความเครียดที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อม และภาระที่ต้องแบกรับอยู่ วิธีที่ง่ายและสะดวกสบายเสียค่าใช้จ่ายน้อย วิธีหนึ่งคือ การรับชมรายการสาระบันเทิงที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชน ดังนั้น การสื่อสารมวลชนในฐานะที่เป็นองค์กรหนึ่งในกระบวนการสื่อสาร จึงต้องทำหน้าที่ในการให้สาระและความบันเทิง เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

จากการสำรวจของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่องการสำรวจสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์) พ.ศ.2546 ในหัวข้อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน 6 ประเภท ของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรพบว่า รับรู้สื่อหนังสือพิมพ์ ในอัตราร้อยละ 21.01 ซึ่งอยู่ในอันดับ 3 รองจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ที่อยู่ในอัตราร้อยละ 38.94 และสื่อวิทยุกระจายเสียง ในอัตราร้อยละ 25.55 ส่วนสื่อ

นิตยสาร สื่อภาพยนตร์ และสื่ออินเทอร์เน็ต อยู่ในอัตราร้อยละ 8.21, 3.73 และ 2.57 ตามลำดับ สามารถแสดงเป็นกราฟได้ ดังนี้

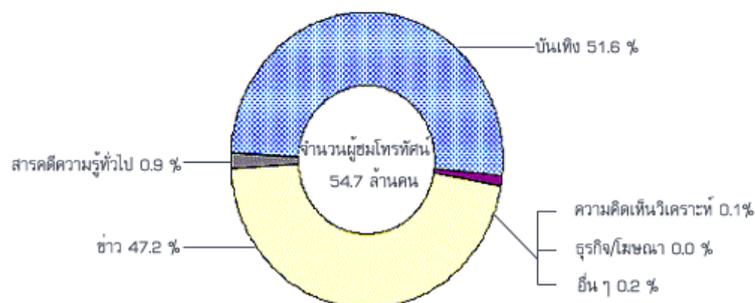

โทรทัศน์ วิทยุ นสพ. นิตยสาร ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต

ภาพที่ 1.1 แสดงอัตราการรับรู้ของกลุ่มประชากรต่อสื่อมวลชนแขนงต่างๆ

คนไทยกับรายการโทรทัศน์

สำหรับประเทศไทยโทรทัศน์เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด กล่าวคือ กิจกรรมที่คนในครอบครัวทำร่วมกันมากที่สุด ร้อยละ 97.5 คือ การดูโทรทัศน์ โดยประเภทรายการที่คนส่วนใหญ่เลือกดูมากที่สุด ร้อยละ 51.6 คือ รายการบันเทิง เช่น เกมโชว์ ละคร และรายการเพลง เป็นต้น

ภาพที่ 1.2 คนไทยกับการรับชมรายการโทรทัศน์

ที่มา: รายงานผลเบื้องต้นการสำรวจสื่อมวลชน พ.ศ. 2546 (โทรทัศน์) สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ในปัจจุบันช่องทางและช่วงเวลาในการนำเสนอรายการผ่านทางสื่อโทรทัศน์ยิ่งเพิ่มมากขึ้น ประชาชนมีทางเลือกชมรายการที่ตัวเองชื่นชอบและมีคุณภาพได้มากขึ้น ดังนั้น สถานีโทรทัศน์ต่างๆ จึงต้องแข่งขันกัน ในการที่จะพัฒนาการนำเสนอรายการและการให้บริการประชาชน ไม่ว่าจะในด้านเนื้อหา รูปแบบ เพื่อจะให้สิ่งที่จะนำเสนอไปสู่ประชาชนนั้นมีคุณภาพมากขึ้นและตอบสนองความต้องการของผู้ชม อันจะส่งผลให้รายการได้รับความนิยมยิ่งขึ้น (“สื่อโทรทัศน์กับการเลือกชมรายการ”, 2548)

ผู้หญิงเป็นกลุ่มที่ชอบดูโทรทัศน์และติดยายการง่าย อย่างในสหรัฐอเมริกาผู้หญิงจะชมโทรทัศน์มากกว่าผู้ชาย อาจเนื่องมาจากวิถีทางสังคมที่ด้อยกว่าผู้ชายมาก จึงแสดงออกถึงเสรีภาพโดยไม่จำกัดสิทธิ นั่นคือ การดูรายการโทรทัศน์นั่นเอง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มผู้หญิงเป็นฐานผู้ชมขนาดใหญ่และให้เห็นถึงการมองตลาดผู้หญิง และรายการสไตล์ผู้หญิง ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 พบว่า กลุ่มคนคุณแม่บ้าน คนทำงานนิยมดูโทรทัศน์ช่วงเช้าเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นจึงเลือกทำรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” เป็นลักษณะแบบวาไรตี้ นับตั้งแต่การออกอากาศรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” เรตติ้งความนิยมเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง วัตถุประสงค์หมายส่งเข้ามาในรายการเดือนละไม่ต่ำกว่า 1,000 ฉบับ มี SMS เข้ามาวันละ 2,000 – 3,000 ข้อความ จนวันนี้ทุกวันนี้รายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ก็ยังได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง (อรรถกานท์ พิมพวงศ์, การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 20 มิถุนายน 2550)

ใน 4 – 5 ปีที่ผ่านมา ได้มีการขยายตัวของรายการผู้หญิงในโทรทัศน์เพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อตอบสนองกระแสความตื่นตัวของผู้หญิงไทย จากการสำรวจเบื้องต้นได้มีการนำเสนอรายการโทรทัศน์ที่มีผู้ดำเนินรายการที่เป็นผู้หญิงเกิดขึ้นมากมายหลายรายการ เช่น เมฆอุกรัก ครบเครื่องเรื่องผู้หญิง เป็นต้น ซึ่งรายการเหล่านี้ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับของผู้ชมเป็นอย่างมาก

รายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ได้สะท้อนให้เห็นถึงการมองตลาดผู้หญิง และรายการสไตล์ผู้หญิง และจากการสำรวจ พบว่า กลุ่มผู้หญิงเป็นฐานของผู้ชมที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในช่วงเช้า (www.positioningmag.com, 6 มกราคม 2549) ซึ่งทางรายการพบว่ากลุ่มผู้ชมประเภทแม่บ้าน คนทำงาน นิยมดูโทรทัศน์ช่วงเช้าเป็นจำนวนมาก รายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” จึงเป็นอีกรายการหนึ่งที่มีฐานของผู้ชมขนาดใหญ่ และได้รับความนิยมเป็นอย่างมากทั้งในรูปแบบของรายการ (News Talk) แบบวาไรตี้ และตัวผู้ดำเนินรายการ ซึ่งเป็นรายการที่ได้รับอิทธิพลในการทำหน้าที่สื่อมวลชนจากปัจจัยแวดล้อมภายในและภายนอก โดยปัจจัยแวดล้อมภายนอกนั้นคือ สภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย ทำให้ประชาชนต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน แต่บางครั้งการติดต่อสื่อสารกันเอง ก็อาจจะทำให้เกิด

ความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ตรงจุดนี้เองที่ทำให้รายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” เข้ามาทำหน้าที่ประสานความเข้าใจ บอกเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ให้ประชาชนมีความเข้าใจร่วมกัน ส่วนปัจจัยแวดล้อมภายในนั้น รายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ได้รับอิทธิพลโดยตรงมาจากองค์กร ก็คือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสปอนเซอร์ที่ให้การสนับสนุนด้วยดีมาโดยตลอด และได้ปฏิบัติหน้าที่ในการพัฒนาให้สอดคล้องกับนโยบายของชาติ โดยเป็นรายการที่เผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ ทำให้ประชาชนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำมาเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

รายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2547 เป็นรายการถ่ายทอดสด ลักษณะ News Talk แบบวาไรตี้ จะออกอากาศทุกวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 8.30 -10.30 น. โดยมีการวางตัวผู้ดำเนินรายการ 4 คน 4 สไตล์ คือ พิมลวรรณ สุยกายงค์, พัชรศรี เบญจมาศ, มีสุข แจ่มมีสุข และกุลนัศดา บัจฉิมสวัสดิ์ ซึ่งแต่ละคนจะมีบุคลิกที่แตกต่างกัน ทำให้จุดนี้ถือเป็นจุดขายของรายการที่มีสีสันและมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของรายการที่ได้ถูกกำหนดขึ้นมาในการวิเคราะห์ สรุปรูป เนื้อหาและความเป็นจริงของข่าวสารต่อผู้ชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” (www.positioningmag.com, 6 มกราคม 2549)

คุณพิมลวรรณ สุยกายงค์ รับหน้าที่เล่าข่าวที่เกี่ยวกับครอบครัว ในฐานะตัวแทนแม่บ้านยุคใหม่ และเรื่องภัยของผู้หญิง ด้วยบุคลิกที่เรียบร้อย เป็นแม่บ้านแสนดี ขยัน และอดทน แต่ยังทันสมัย ติดตามข่าวสารข้อมูล และดูแลตัวเองให้สวยสดใสตลอดเวลา

คุณพัชรศรี เบญจมาศ รับหน้าที่เล่าข่าวแนวสนุกสนาน ข่าวที่เสียดสีสังคม และเกาะติดกระแสข่าว Talk of the town ที่ผู้หญิงควรรู้ ด้วยบุคลิกที่มาดมั่น และสนุกสนาน เป็นตัวของตัวเอง และที่โดดเด่นก็คือ น้ำเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ที่มาพร้อมด้วยฝีปากอันจัดจ้าน อารมณ์ขันปนทะลึ่ง

คุณมีสุข แจ่มมีสุข รับหน้าที่เล่าข่าว ข้อมูล สาระข่าวสารเชิงวิชาการที่ผู้หญิงควรรู้ ข้อมูลและสถิติที่ผู้หญิงไม่ควรพลาด พร้อมทั้งเป็นกระบอกเสียงเรียกร้องความเป็นธรรมให้ผู้หญิงด้วยบุคลิกที่น่ารัก เปี่ยมด้วยรอยยิ้มที่สดใสจนเป็นโลโก้ “มีสุข” มีความเชื่อมั่นในตัวเอง และเป็นกันเอง

คุณกกุลนัศดา บัจฉิมสวัสดิ์ รับหน้าที่เล่าข่าวสีสัน เทคโนโลยีและความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจทั่วทุกมุม โลก เพื่อเปิดโลกทัศน์ที่ก้าวไกลให้ผู้หญิงยุคไฮเทคได้รับรู้ ด้วยบุคลิกสาวไฮโซ แสนหวาน ชาติตระกูลดี เจ้าเสน่ห์ เป็นกันเอง และเก็บอารมณ์ได้ดี

จะเห็นได้ว่าผู้ดำเนินรายการทั้ง 4 คน เป็นตัวแทนของสื่อมวลชนที่ทำหน้าที่นำเสนอข่าวสาร สาระและความเป็นจริงเกี่ยวกับประเด็นข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง ทำให้ผู้รับชมรายการเกิดความเข้าใจในตัวเอง สามารถสร้างประสบการณ์ และมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราว ข่าวสาร เหตุการณ์ในปัจจุบัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจต้องการศึกษาถึงการเปิดรับ การรับรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ "ผู้หญิงถึงผู้หญิง" ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการออกแบบเนื้อหา และองค์ประกอบอื่นๆ ของรายการโทรทัศน์ให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ชมอย่างแท้จริง

1.2 ปัญหาวิจัย

1. พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
3. การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
4. ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4 สมมุติฐานงานวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง”
2. พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ที่ความแตกต่าง จะมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” แตกต่างกัน
3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน จะได้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” แตกต่างกัน
4. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม
2. ศึกษาเฉพาะประชาชนที่รับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น
3. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ เดือนพฤศจิกายน 2556 – เดือนมกราคม 2557

1.6 นิยามศัพท์

รายการผู้หญิงถึงผู้หญิง หมายถึง รายการโทรทัศน์เกี่ยวกับผู้หญิง ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ทุกวันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 09.10 – 09.35 น.

รูปแบบของรายการ หมายถึง การนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงมาบอกเล่าผ่านมุมมองของพิธีกร

ผู้รับสาร หมายถึง ประชาชนที่รับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะประชากรศาสตร์ หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

พฤติกรรมการเปิดรับ หมายถึง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ได้แก่ 1. ความถี่ในการรับชม 2. ระยะเวลาในการรับชม 3. ลักษณะในการรับชม 4. สาเหตุการรับชม

การรับรู้ หมายถึง ความรู้และความเข้าใจของผู้รับสารที่มีต่อรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านข้อมูลข่าวสาร 2. ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม 3. ด้านการดำเนินรายการ

การใช้ประโยชน์ หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับและการนำความรู้ที่ได้รับจากการรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ไปใช้ประโยชน์ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านเนื้อหารายการ 2. ด้านข้อมูลข่าวสาร 3. ด้านความบันเทิง

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพึงพอใจของผู้รับสารจากการรับชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านเนื้อหารายการ 2. ด้านรูปแบบรายการ 3. ด้านพิธีกรรายการ

พิธีกร หมายถึง ผู้ทำหน้าที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารในรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ได้แก่ คุณ พิมลวรรณ หุ่นทองคำ (ปุ๋ย) คุณมีสุข แจ่มมีสุข (ไก่) คุณกุลนัดดา ปัจฉิมสวัสดิ์ (นิน่า) คุณพัชรศรี เบญจมาศ (กาละแมร์)

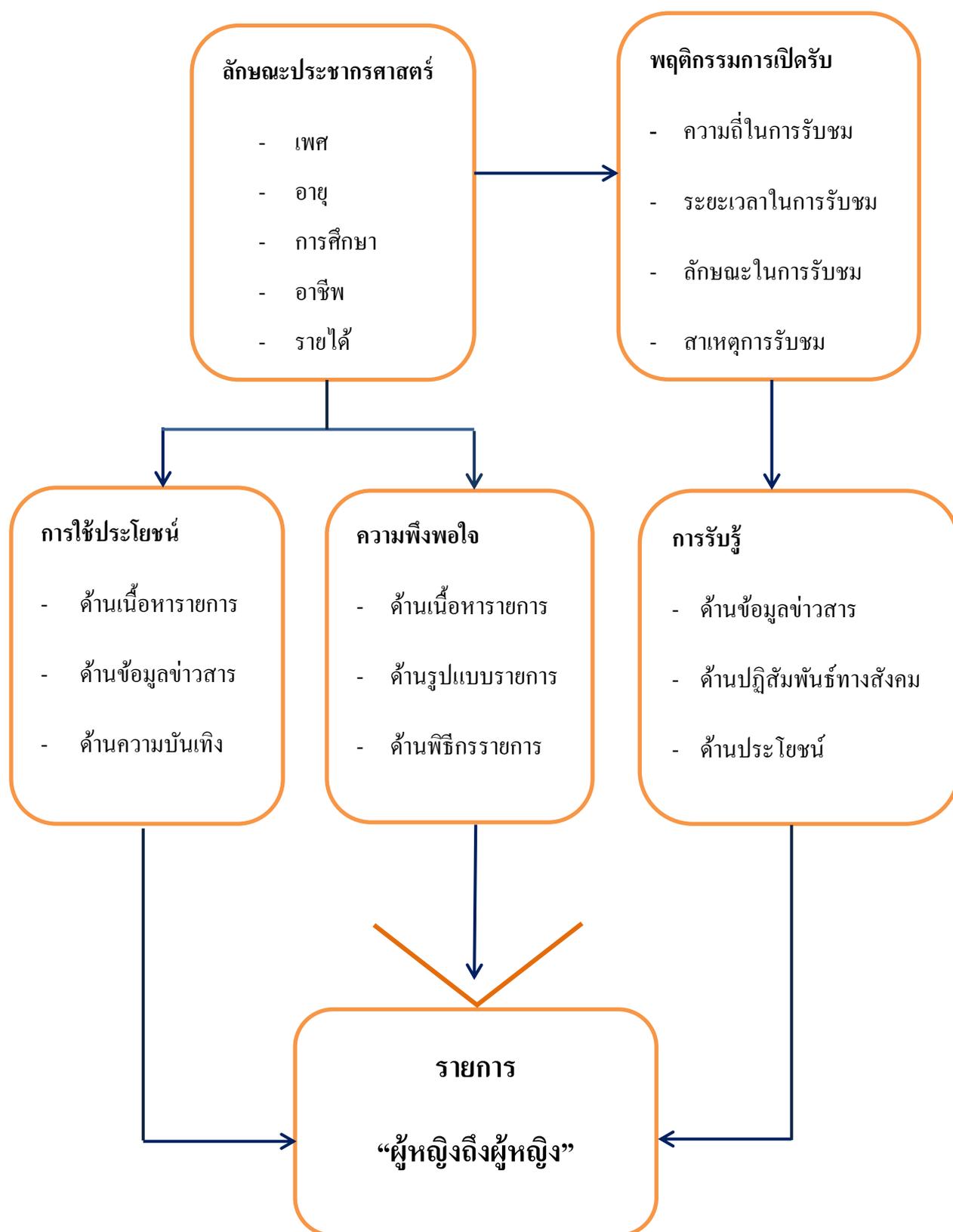
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการเปิดรับชม การรับรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของพิธีกร และรูปแบบรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ของทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาพัฒนาวิธีการนำเสนอของพิธีกร และรูปแบบของรายการที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ได้ตรงกับทุกกลุ่มเป้าหมาย และเกิดประโยชน์แก่รายการประเภทเดียวกันต่อไป

3. ผลการวิจัยจะสามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการผลิตรายการโทรทัศน์ในอนาคต ที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศหญิง ที่มีรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการนำเสนอ เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้ชมเพศหญิงได้

4. ผลการวิจัยสามารถนำมาวางแผนในการทำธุรกิจเชิงสปอนเซอร์ชิฟได้

ภาพที่ 1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย